

תת"ע (עכו) 8298-09-24 - גמאל עטילה נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 8298-09-24 - גמאל עטילה נ' מדינת ישראל לשלום עכו

תת"ע (עכו) 8298-09-24

גמאל עטילה

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[25.12.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 08.12.2024 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 16.12.2024.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף

130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

תחילה יודגש כי המבקש לא תמך את טענותיו בתצהיר וזאת בניגוד לכללים אשר הותוו בפסיקה; ראה בעניין זה את ענין איטליא אשר צוטט לעיל, וכן רע"פ 2474/118 יואל גולדברג, עו"ד נ' מדינת ישראל (26.7.18), ורע"פ 1771/19 ליאור עבודי נ' מדינת ישראל (11.7.2019) הדנים בחובה לצרף תצהיר לבקשה מסוג זה בה מועלות טענות עובדתיות.

הגם שלא צורף תצהיר לבקשת המבקש, בחנתי את טענות המבקש לגופו של עניין, והגעתי לכלל מסקנה כי אין בטענותיו כדי להצדיק את קבלת הבקשה וביטול פסק הדין.

המבקש טען כי קיים טעם ממשי לאי התייצבותו מאחר ולא חש בטוב ושלח בבוקר הדין אישור מחלה בצירוף בקשת דחייה, יחד עם זאת, כפי שציינתי בהחלטתי מיום 16.12.2024, בקשת הדחייה הנטענת כלל לא נתקבלה לתיק, ואף אם המבקש לא היה בקו הבריאות, הרי שבהעדר החלטה המורה על דחיית מועד הדין, היה על המבקש להתייצב לדיון, מה גם שדומה כי המבקש נהג מנהג "שגר ושכח", מקום שהגיש לכאורה את בקשת הדחייה אולם לא ווידא את קבלתה או כי ניתנה בה החלטה.

עוד אציין כי אפילו אם בקשת הדחייה הייתה נקלטת לתיק, הרי שאין למבקש זכות קנויה לדחיית מועד הדין, ובהיעדר החלטה שיפוטית המורה על דחיית מועד הדין, היה על המבקש להתייצב; בהקשר זה ראה עפ"ת 42317-04-24 זובידא נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי:

"הלכה פסוקה היא, כי הגשת בקשה לדחיית הדין אינה גושפנקא להעדר ממנו, אלא בכפוף להחלטת בית המשפט..".

יודגש כי הגם שהמבקש טען כי הוא סובל ממחלת לב קשה, לא נהיר מדוע טענה זו לא גובתה במסמכים רפואיים, אותם ניתן היה לצרף לבקשה בנקל, וכל שעשה המבקש היה לצרף אישור מחלה לפיו הוא סבל מכאבי ראש, מחום מנזלת ביום הדין.

בנסיבות, המבקש זומן כדן ולא הצביע על כל סיבה מוצדקת אשר מנעה ממנו להתייצב לדיון.

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו של המבקש.

המבקש העלה טענה כללית לפיה הוא כופר בביצוע העבירה אולם לא פירט כלל את כפירתו; ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

המבקש כאמור, לא פירט כלל את כפירתו, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

לאור כל האמור, הבקשה נדחית ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשפ"ה, 25 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.